

zjutraj ob petih prva sv. maša pred Najsvetejšim z govorom. Siede tibe sv. maše kakor po navadi. Ob pol desetih govor, nato slovesna peta sv. maša pri Lurški votlini. Popoldne ob dveh ravnotam govor, slovesne litanijske Matere božje in blagoslov. Marijanski in martinški salezijanski gojenci obhajajo ta dan svoj mali evharistični kongres, katerega zaključijo popoldne ob treh z javno evharistično akademijo v gledališki dvorani. Marijini častilci in evharistični prijatelji uljudno vabljeni na ta naš dvojni lepi praznik!

Vransko. Lepo akademijo z govorom, deklamacijami, pevskimi in telovadnimi točkami bo priredil fantovski odsek Katoliškega prosvetnega društva prihodnje nedelje dne 2. maja t. l., ob treh popoldne v Gasilskem domu v Prekopi. Ves spored je zelo skrbno sestavljen in dobro pripravljen. Zato bo brez dvoma vsem ugajal. Ker je to prvi večji nastop naših fantov, vnaša povsod zanj veliko zanimanje. Naj nihče ne zamudi lepe prilike in si ogleda to zanimivo prireditev, ki je prva te vrste po dolgem času. Vabimo tudi sosednje župnije! Pridite!

Vojnik. V nedeljo dne 2. maja priredi naše Prosvetno društvo materinski dan s peštrim sporedom. Pevci bodo zapeli pesmi »Sirota« in »Mamica moja«. Točke: »Mati ob zibelki«, »Na grobu«, »Simbolična vaja«, »Cvetje v pozdrave«, »Fantovski pozdrav«, bodo izvirna in presenetljivo lepe. Na sporedu je tudi govor: »Beseda o materie. Za konec bodo igrale članice dramo v treh dejanjih »Po trnju do cvetja«. — Pri nas igrajo neka društva vedno in vedno igre, ki jih že na letakih sami ocenijo z dostavkom: »Mladini zabranjeno!« Mi bi vprašali: Kako morejo prirediti društva, ki se mladini priporočajo, igre, ki so mladini zabranjene? Ali se to strinja s poslanstvom prireditev, ki so za to postavljeni? Odgovorite! Ljudje, ki vsako versko igro preganjajo in jo sramotijo, pitajo z »Vaškimi Venerami« in »Cerkvenimi miši« svojo publiko, si laste pravico, da vzgajajo tudi otroke staršev, ki žele, da bi otroci bili verni in moralni. Mi se seveda ne bomo ozirali na plehko kritiziranje nekaterih polizobražencev, opozoriti hočemo le starše, da bodo vedeli, kje njihovi otroci ne smejo biti včlanjeni, ako hočejo, da vzrastejo v verski in dobri šoli in ne pod vplivom

Ali si že obnovil naročnino?

vom pedagogika »Vaških Vener« in »Cerkvenih miši«, četudi se reklamirajo v papeških barvah.

Artike. Marijin vrtec in Prosvetno društvo sta sijajno »materinsko proslavo« morala na splošno željo ponavljati v nedeljo dne 18. aprila v zopet dobro zasedeni šolski dvorani. Saj je bilo res vredno iti gledat ta lep in bogat spored. Nastopali so otroci s prav ljubkimi deklamacijami in pozdrav materam. Prav lepo so izvajale članice deklacijskega krožka pomenljivo simbolično vajo »Marija, mati, ljubljena«, v lepih savinjskih narodnih nošah. V srce segajoči govor g. profesorja Bogoviča iz Maribora je marsikateri materi izvabil solze v oči. Nad vse lepi sta bili igrici »Potolažena sirota« in »Pavelčkova piščalka«. Kot posledni in najbolj dovršeni točki sta pa bili rajanje po narodni pesmi »Slovensko dekle« in »Gor čez izaro«. Največ zaslug za tako lepo uspelo prireditev ima gotovo učiteljica gđc. Pograjc, ki je imela poine roke dela s pripravami in ki je bila duša celotne prireditve. Vsa teža odgovornosti je ležala na njenih ramah. Kaj se pravi spraviti skupaj iz vseh vetrov čez 70 otrok, jih naučiti tega in onega, jih krotiti in držati na uzdi, to ve samo tisti, ki se je sam kedaj ukvarjal s takimi rečmi. Gđc. Pograjcova zasluži vse priznanje in pohvalo! Naši ljudje pa ji bodo kot prosvetni delavki ohranili trajen hvaležen spomin!

Slovenec v Zagrebu. Zadnja prireditev Slomškovega prosvetnega društva, ki je bila v nedeljo 18. aprila zvečer, nas je prijetno presene-

Oni, ki mnogo jedo in veliko sede ter zaradi tega največ trpe na trdi stolici, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti. Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA VODA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

so mu pred edhomom v domovino priredili poslovilni večer. Guvernerji so mu ob tej priliki darovali ček, ki ustreza vrednosti zlate palice v njegovi telesni teži. Aga Kan je določil, naj se ta vsota 30.000 funtov šterlingov razdeli v dobrodelne namene.

Zakaj bežijo?

V vseh časih je bilo dovolj mladih ljudi, ki so pobegnili z doma, če jim kaj ni bilo po godu. Včasih jih je vodila k temu v prvi vrsti menda volja po pustolovčinah. Zanimivo je vedeti, kakšni razlogi tirajo danes mlada dekleta, da jo odkurijo od staršev. Znana londonska policijska centrala Scotland Yard, je izprašala nič manj nego 15 tisoč takšnih deklet, kaj jih je napotilo k be-

bližalo ducat krepkih fantov, ki so bili s palicami oboroženi.

Jagar je spoznal, da jim ni kos. Urno je skočil v stran, ko mačka je splezal čez okno na balkon in do drugega nadstropja bližnje hiše, tam pa po ozkem robniku na kraj in v drznem skoku na vrh smreke, ki je rastle dobro kladro daleč od stene, in po smreki dol na vrt...

Vse je kar zijalo in s strahom in začudenjem gledalo, kaj bo. Ko je zdrknil na tla in izginil, so prišli do besede:

»To je sam zlodej! Sam živi zlodej!«

Toda jagar, ki ga je postalo sram, da je zbežal, se je že prikazal v sosednjih durih. Z zavihanimi rokavi in s stisnjenimi pestmi je stal tu. Neznansko je zaukal, da je odmevalo po ulici in so se ljudje s pustimi vred razpršili. Niti oni fantje s palicami si niso upali nadenj. Porogljivo jih je pogledal, še enkrat je zaukal, še bolj neznansko ko prvič, in je prekoratil cesto ter zavil v stransko ulico, kjer ni bilo žive duše, in odšel.

Ni še bil dve sto korakov daleč, ko je začul za seboj hreščec glas:

»Anza! Anza! Jagar, počasi! Počakaj malo!«

Gašpar je prisopihal za njim; svojo streho je stiskal pod pazduho. Kar zaletel se je v jagra, se obesil nanj in dejal ves iz sebe:

»Anza, Anza! Tega ti nikoli ne pozabim. V ne-

tila. Čeprav nam je društvo že dostikrat pripravilo lepe stvari, kaj takšnega skoraj nismo pričakovali. Posebno g. Rupnik kot župan je bil ljudem všeč, pa tudi drugi zaslužijo pohvalo, a katero gledalci niso štedili. Nekateri igralci so dobili celo šopke nageljnov, kar pri nas ni navada, ploskanja pa ni bilo ne konca ne kraja. — Prav lepo so se odrezala tudi dekleta slovenske Marijine družbe na svojem prosvetnem večeru preteklo nedeljo. Zelo dovršeno so zapeli »Venček narodnih« in zaigrale petdejanko »Ljubzen zmaguje«.

Versko stanje v Rusiji.

Dvajset let bo minulo letos meseca novembra, ko komunisti vladajo Rusijo. Napeli so vse sile, da bi uničili vero, a ni se jim posrečilo. V listu »Meč« v Varšavi z dne 21. marca čitamo naslednje poročilo o verskem stanju v Rusiji:

»Že je preteklo mnogo let, ko v Moskvi nismo slišali zvonjenja. Zunanja oblika mesta se je spremenila. Na stotine cerkva je izginilo, na drugih so uničene kupole. Kjer so še kupole, so iz njih sneti križi in na njih vise rdeče zastave. Duhovnikov ni videti v duhovniški obleki. Na prvi pogled je pravoslavna cerkev v Rusiji izginila na zunaj in boljševiski so zmagali stoprocentno.

Toda ta utis je varljiv. V poslednjem času se verski čut vzbuja pri raznih slojnih naroda. In tudi uradna sovjetska politika je nekaj popustila v odnosu do cerkve. Seveda tega popuščenja ne smemo pretiravati. Na zunaj se je to kazalo v tem, da je v minulem letu krajevnim oblastem bilo prepovedano preganjati cerkev.

Po nedavnih uradnih poročilih večja polovica prebivalcev vzdržava svoje odnose k cerkvi. S tem se samo potrjuje, kar je tukaj opazovalec že davno videl. Vera se počivlja v značilni meri pri mladini in ne samo pri starejših, kakor je prej trdila sovjetska oblast. Ne glede na to, da javno spoznavanje vere more škodovati pri

sreči in v stiski spozna človek prijatelje. V hudi stiski in skušnjavi si mi pomagaj!

»Kako pa si zašel v to stisko in skušnjava?« mu je Anza ponagajal.

»Prav po nedolžnem. Stal sem kakor vsi drugi častiti meščani in gledal pustno procesijo. Ko se je potem tisto prskanje začelo, sem odprl streho, da bi me norec ne zmočil. Pa saj veš: biku ne smeš z rdečo streho pod nos. Še preden sem vedel, kako, že so me držali in sukali ko zlodej ubogo dušo v peklu.«

»Hahaha! En norec jih sto zmeša.«

»Sto norcev pa ti še tistega enega pametnega dajo.«

»Ali se ti je kaj zgodilo? Ali so ti kaj storili?«

»Bogu bodi hvala: ne! Ali ko bi tebe ne bilo, bi me bili na duši in telesu pogubili. Povej, kako naj ti povrnem? Ali hočeš denarja?«

»Ali hočeš zamero?«

»Bog varuj! Denar ni za zamero. Meni se tak najmanj zameri, ki mi pošteno plača.«

»Kjer se denar oglasi, tam prijateljstva več ni.«

»Ne, ne! Kjer denarja ni, tudi za prijateljstvo priče ni.«

»Tiho mi bodi z denarjem!«

»Če denarja nočeš, ti pa nekaj drugega ponudim: hišo, grunt in vse, kar je zraven.«

»Haha,« se je jagar zasmel, »to bi kar bilo, če me grof našene.«

»Zakaj bi te nagnal?«

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Sroce Marijino								
cm	17	20	25	30	35	37	42	
Din	25.-	44.-	50.-	50.-	94.-	102.-	110.-	
cm	50	60	60					
Din	172.-	155.-	300.-					
Marija Brezmadežna								
cm	12	15	21	25	28	30		
Din	8.-	12.-	30.-	56.-	45.-	62.-	70.-	80.-
cm	42	60	85					
Din	150.-	300.-	400.-					
Lurška Marija								
cm	16	20	25	37	42	50	65	90
Din	12.-	40.-	50.-	102.-	125.-	160.-	155.-	350.-
Marija z Jezusom								
cm		25	65					
Din		55.-	160.-					

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

službeni karijeri, je vendar pri ljudskem štetju 40% prebivalcev izjavilo, da se še priznavajo vernim. Toda število verujočih je neizmerno večje.

V Rusiji je zdaj okrog 30.000 pravoslavni župnij. Da nastane župnija, se mora po zakonu podpisati vsaj 20 prebivalcev, ki vzamejo na-se odgovornost za vse delo župnije. Na ta način je takih javnih delavcev pravoslavne cerkve najmanj 600—700.000. Pripeti pa se, da je takih ustanoviteljev župnij dostikrat veliko več kot zahteva zakon. Vsi ti ljudje stoje kot poroki s svojim imetjem in častjo za denarne in davčne obveznosti, ki jih ima cerkev do države. Še pred nekaterimi leti, ko je divjal javni boj zoper vero, so take moze preganjali in so jih pošiljali v lzgnanstvo.

»Tebi že lahko povem. Nesreča se mi je zgodila. Blizu sto gamsov mi je poginilo; sneg jih je zasul. Zdaj sem prišel, da povem grofu.«

»Ni je nesreče brez sreče navrh. Ali se bojiš grofa?«

»Ali si že čul kdaj, da se koga bojim? Ne živlega vraga se ne bojim! Sicer pa prav nič ne morem, če se je nesreča zgodila.«

»Je prav! Pa me le poslušaj in lepo ponižen bodi pred gospodom grofom!«

»Kakor bo on! Če mi bo on tolsto narezoval, mu ne bom tenko vračal.«

»Varji se! S trdimi bučami je kakor s piskri. Če treskneti dva skup, jih pa pobiraj črepinje! ... Ali naj bo kakor že! Ti že vem za pomoč, če bo treba. Pridi, ko pri grofu opraviš, k Belemu konjičku pridi! Tam bom čez noč. Te bom čakal. Boš kaj čul, da ti bodo uhlji prekratki.«

»Kaj neki?«

»Potrpljenje je božja mast. Le počakaj in potrpi! Pri Belem konjičku bova lepo povečerjala in kako kupico popila; tam ti bom vse novice razložil. Pojdi zdaj! Pa glej, da prideš še pred mrakom! Zbogom ta čas!«

Možic je odracal po eni ulici, jagar pa po drugi na grad svojega gospoda, grofa Kristalnika.

Grof je sprejel svojega jagra nad vse prijazno. Nesreča z gamsi ga je sicer bridko zadela, vendar ni rekel jagru ne ene žale besede, temveč ga je po-

Nova konstitucija, ki je priznala nekaj državljanjskih pravic duhovnikom, je tudi podprla delovanje cerkvenih krogov. V vaseh se trudijo, da bi izboljšali pravni položaj duhovništva. Dela se na to, da bi duhovniki kot agronomi in uradniki bili ravnopravni drugim uradnikom v kolhozih. Bolj in bolj se tudi zahteva, da bi oblast priznala cerkvene praznike in da bi se take dni ne sklicevali razni shodi.

Toda vsak optimizem, da bi se izvršila sprava med oblastjo in cerkvijo, bi bila velika zmota. Resnično je samo to, da je nacionalni kurz izboljšal odnose do pravoslavne in do vseh drugih ver. Kot politični faktor se pravoslavna cerkev še dolgo ne more vzeti v račun. Za njeni duhovni upliv jo čaka še težka borba. Protiverska propaganda je v Rusiji še vedno na dnevnem redu, le da se vodi bolj previdno.

»Izvestja« od 10. marca t. l. poročajo, da je število borbenih brezbožnikov od petih milijonov udov padlo na dva milijona. A tajnik zveze brezbožnikov Olešuk smatra to številko za preveliko in trdi, da

je število brezbožnikov manjše. In še ti ostali brezbožniki niso borbeni, kot so bili prej, marveč krotki ter so se več ali manj spravili z verskimi navadami ruskega naroda.

Zvezi brezbožnikov so prej dejansko jako močno pomagali komsomolci. Sedaj je ta pomoč odpadla. Komsomolsko izdajateljstvo »Molodaja Gvardija« je popolnoma opustilo izdajo vsake protiverske literature. Tudi delavski klubi sistematično odklanjajo prošnje brezbožnikov, da bi pri njih prirejali protiverska predavanja in lekcije.

Največji udarec zvezi brezbožnikov po pisavi »Izvestij« pa prizadeva to, ker so njeni člani malo izobraženi. Za kulturno borbo proti verujočim brezbožniki niso sposobni. Cerkovniki se nauče marsikaterih reči, duhovniki imajo pridige o novi konstituciji. Za take pridige so izdelane posebne teze. Brezbožniki ne morejo proti tej delavnosti ničesar postaviti.«

Tako se glasi zanimivo poročilo. Kakor se vidi, se v Rusiji vendar dani. A. K.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prevalje. Pokopali smo pretekli petek ob veliki udeležbi 72letnega Franca Stopar. Pokojni je bil ugleden in spoštovani krščanski mož. Naj v miru počiva! Preostalim pa naše sožalje!

Št. Peter na Kronske gor. Vsi smo s čustvovanjem spremljali našo domačo župljanko M. Vrhovnik, po domače Bavh, ko je pred kratkim šla iskat zdravja v mariborsko bolnico. Po prestani operaciji se je kmalu vrnila domov z nado, da bo še dolgo živela; saj je bila stara šele 48 let. Toda čez nekaj ur po prihodu iz bolnice je vsled osl. bljenja srca mirno zaspala v Gospodu ter nas na tem svetu za vedno zapustila. Ko se je raznesla vest o njeni smrti, se je začelo vsakemu oko rositi. Žalovati in zdihovati so začeli

soročniki, znanci in vsi, rekoč: »Kako velika škoda, da nas je zapustila dobra Bavhova mama!« Bila je res dobra in odlična v svojem srcu. Ko jo je obiskovalo trpljenje, je vedno iskala pomoči v sv. veri in tolažbe v sv. obhajilu, kjer jo je Kristus potolažil in solze obrisal, da se je pomirila in razveselila. Bila je velika dobrotnica revežev in domače župnijske cerkve. Zato re- vse žaluje za njo. Njena dobra dela pa so jo spremljala k sodbi pred večnim Sodnikom, ki ji je dal za njen trud vedno plačilo v nebesih. Zato naj ostane ona pri vseh v trajnem in blagem spominu!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pri nas je nenadoma umrla 66letna Marijina družbenica Paluc

hvalil, da je s pogumno preudarnostjo toliko živali rešil smrti in plazovih. Plačal mu je za četrta leta in mu navrgel še petnajst goldinarjev, češ, ker tako skrbno in zvesto opravlja težko službo.

Lahkega srca je odhajal jagar z gradu in zavil je naravnost k Belemu konjičku, kjer ga je Gašpar že čakal za mizo. Ko mu je povedal, kako prijazen je bil grof, je možic pozibal glavo sem in tja in dejal skrivnostno:

»Grof te ima rad. Že ve, zakaj.«

»Zakaj?« je poprašal jagar.

»Ne praušuj! Kdor preveč ve, tega rada glava boli. Najprej si morava dušo privezati.«

Gašpar je pomignil natakari in kaj kmalu je prinesla tečno večerjo in dve steklenici vina. Med jedjo mojster Gašpar ni skoraj ne besede spregovoril, ampak je počasi in pobožno užival božje darove.

Potem pa je jel na dolgo in široko tožiti, da je zdaj o pustu kupčija za nič in da so ljudje tako neznanosko lahkomišelnii; nič ne pomislijo, kaka dobrota je dežnik, ko bo vendar prav kmalu zime konec in se začenja že čas deževja in nezdrave brozge in žlobudre.

Jagar je nekaj časa poslušal Gašparjevo modrovanje in jadikovanje. Ko pa mu je bilo čenč o dežnikih dovolj, je dejal nestrpnostno:

»No, zdaj pa povej, kaj veš novega!«

(Dalje sledi.)

gu. Človek bi mislil, da so tale tu kakšne srčne zadeve glavno pobudo. Toda temu ni tako. V večini primerov so jih gnali v svet družinski prepri in šele v drugi vrsti ljubezenske zgodbe. Strah pred kaznijo in odpor proti kakšnemu vsiljenemu poklicu sta odločala le v redkih primerih.

Zlata tla Južne Afrike

Iz Johannesburga poročajo, da so geološki preiskave potrdile domnevo, da leži skoraj vse ozemlje Južnoafr. unije na plasteh zlatonosne rude. Razen zlata je v teh plasteh še mnogo drugih rudnin. Iz tega razloga je pričakovati, da se bo rudniška industrija v Južni Afriki še dalje razvijala.